

Sîntimbrea**Antoniu**Octavian

# PRINTRE STELE

*O călătorie între amintiri și vise*

**SÎNTIMBREAN, ANTONIU**

**Printre Stele: o călătorie între amintiri și vise /**

Sîntimbreaan Antoniu. — Snagov: Letras, 2020

ISBN 978-606-071-123-0

821.135.1

Întreaga responsabilitate pentru conținutul acestei cărți aparține autorului.

Copyright 2020, Sîntimbreaan Antoniu Octavian.

Această carte este protejată de legea dreptului de autor.

Carte distribuită de [www.piatadecarte.net](http://www.piatadecarte.net)

email: [office@piatadecarte.com.ro](mailto:office@piatadecarte.com.ro)

Comenzi la tel. 021 367 5228 // 0787 708 844

Pentru solicitări de publicare vă puteți adresa editurii, pe mail:  
[edituraletras@piatadecarte.com.ro](mailto:edituraletras@piatadecarte.com.ro)

Editura Letras / [www.lettras.ro](http://www.lettras.ro)

[contact@lettras.ro](mailto:contact@lettras.ro)

## Cuprins

Iubind desculți prin ploaie .....	9
Voi, prieteni dragi.....	11
Abis .....	13
Soarele meu.....	15
Măine trăiesc iar.....	16
Un suflet pustiu .....	18
Terapie cu noroi .....	20
Când celălalt îți stinge lumina.....	21
Luceafăr decăzut .....	23
Așteptând în zadar.....	27
Minciuni între pereți .....	29
Un cui bătut în al lumii decor .....	30
Înger albastru .....	32
Sens giratoriu .....	34
Te caut, Lună.....	36
Te caut, Soare.....	38
Soare și Lună (dialog).....	40
Consolarea berii .....	41
Scânteia iubirii .....	43

Re	Speranța omului de paie.....	44
	Așteptare .....	45
	Drumul iubirii .....	47
	E nevoie de voi.....	48
	Speranța.....	49
	Ochii tăi.....	50
	Contradicții .....	51
	Copie ne-copiată .....	52
	Doar amintiri.....	53
	Masca .....	54
	Despre autor .....	57
	Mulțumiri .....	59

***Dedicație:***

***Dedic această carte prietenului meu drag, Costin  
Glăyan, prea repede trecut în neînțelegere.***

***Costin nu a fost doar prietenul meu, ci și editorul  
meu, o mare parte dintre poeziile din acest volum au  
fost revizuite de el.***

***Prieten drag, moartea ta m-a întristat teribil, de  
aceea am ales să dau viață acestui volum pe care mă  
îndemnăi de mult să îl public!***

## Iubind desculți prin ploaie

Când norii negri pier plângând,  
Eu stau ascuns în noapte,  
Ca un hoimar, desculț, flămând  
Ce s-a pierdut în șoapte.

Pe cerul negru scânteind,  
Văd Luna cum apare,  
Apoi văd stelele bârfind,  
Și dragostea ce-mi moare.

Picuri de apă ce-au căzut,  
Acuma curg șiroaie,  
Cu-n vuiet scurt, neabătut,  
Ce inima-mi îndoiaie.

Din râuri mici, ce curg ușor,  
Un lac crește în vale,  
La fel cum crește al meu dor  
De mult proptit în zale.

Resp. Ca picurii ce cad scobind,

În pietre pe hotare,

Sunt vise ce le văd plutind,

Dar fără-o alinare...

Sunet de tobe-aud în cer,

Lumini ce pier în zare,

Gânduri ținute în eter,

Și-un suflet care moare...

## Voi, prieteni dragi

Rupe vântu-n zori de zi

Pomii verzi, brazii pustii.

Bate ploaia neagr-a nopții,

Patul meu și gândul morții.

Strigă-n codrii palizi Luna,

C-a căzut din cer nebuna,

Încercând ca să oprească,

Ziua neagră, nefirească.

Cântă cucu' dimineții,

Despre clipa grea a vieții,

Cântă buha-n zori de zi,

C-au murit ai mei copii...

Bate gongul nedreptății,

În ograda libertății,

Aducând nenorocirea,

Lacrimi reci... apoi pieirea.

Res Mă uit l-al Soarelui apus

Și văd cum toți cei dragi s-au dus.

Mă uit la cerul infinit

Și mă întreb „de ce-au murit?”.

În doar o clipă au plecat,

Și-n raiul sfânt ei au călcat,

De-acolo stau și ne zâmbesc...

Voi, prieteni dragi... eu vă iubesc!

## Abis

Bat la porți care se-nchid,

Prin nori ce se destramă,

Mă uit pe cer și-i doar un vid,

Și viața mi-e o dramă.

Mă uit în sufletu-mi pustiu,

Nu văd un pic de viață,

Văd doar maroul pământiu,

Și inima-mi de gheață.

În noapte singur, tremurând,

O umbră îmi apare,

O văd în vise devorând

Și încrederea-mi dispare.

Gânduri pustii mă cheamă în visare,

Ca o făclie în ajun,

Dar visul meu e o-nchisoare,

Cum sunt și stelele ce-apun...

Sunt singur pe acest pământ,

Iar dorul mă doboară,

Și mă aruncă în mormânt,

Și visele-mi omoară.

## Soarele meu

Când Soarele palid a apărut dintre nori

Aducând, după el, mii de culori,

Umbrele triste au început să dispară,

Iar inima mea a încetat să mai doară.

Când Soarele cald a apărut printre ciori

Pe colina cea verde plină de maci și de flori,

Omul de paie a început să tresară,

Și dragostea ta a început să răsară.

Când Soarele mândru a răsărit pe cer,

În codrul cel verde și plin de mister,

Dragostea ta am văzut-o plutind,

Iar pe tine, agale pe potecă venind.

Când Soarele lin a apărut între noi

În toamna pustie cu frig și cu ploi,

Aducându-mi căldura după care tânjesc

Și zâmbetul tău ce mult îl iubesc!